

Til § 160.

29) I Stk. 1, Linie 2—3, ændres „Bøde . . . Maaneder“ til: „Bøde, Hæfte indtil 6 Maaneder eller Fængsel indtil 4 Maaneder“, og Stk. 2 udgaar.

Til § 208.

30) I Stk. 2 ændres „eller efter Omstændighederne helt“ til: „og under i øvrigt formildende Omstændigheder“.

Til § 247.

31) I Stk. 1, Linie 1—2, ændres „den . . . . . bortfalder“ til: „Handlingen i det i § 243, Stk. 1, omhandlede Tilfælde ikke straffes“.

Til § 285.

32) I Stk. 2, Linie 2, udgaar Ordet „ligeledes“.

Til § 291.

33) I Stk. 2, Linie 1, ændres „Paa . . . . . den“ til: „Den“, og efter Stykket tilføjes: „, straffes med Bøde eller Hæfte eller under skærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 6 Maaneder.“

Forslag til Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m.

Til § 3.

1) „Plakat af 27. November 1801 angaaende Forbud mod at bære Uniform m. v. § 1, for saa vidt angaar Straf“ ændres til: „Plakat af 27. November 1801 angaaende Forbud mod at bære Uniform m. v., for saa vidt angaar Straf“.

Til § 14.

2) I Stk. 1, Linie 2, indføjes efter „Forsøg paa Drab“: „eller efter §§ 243 eller 244 eller § 245, jfr. § 240, ved Vold, der har Døden til Følge“.

De stillede Ændringsforslag sættes først til Forhandling.

Ordføreren (Pürschel): Det har været Grundsynspunktet for Udvalgets Arbejde mellem anden og tredje Behandling af dette Lovforslag, at man kun stillede de Ændringsforslag, hvorom der kunde naas Enighed. Alle de stillede Ændringsforslag er derfor stillet af hele Udvalget, og de er tiltraadt af Ministeren. Dette, at de er stillet af hele Udvalget, fører til, at Venstre og Konservative paa visse Punkter er med til

at stille Ændringsforslag til en Ordning, som i og for sig er anderledes end den, vi ønsker. Dette gælder f. Eks. Ændringsforslag Nr. 10.

Jeg skal endnu bemærke, at for enkelte Ændringsforslags Vedkommende, saaledes Nr. 23 og 24, har Venstres Repræsentanter taget det Forbehold, at de ønsker under Lovens fremtidige Behandling, altsaa i Landstinget, at staa ganske frit paa dette Punkt, og jeg maa paa mit Partis Vegne sige, at saaledes som Loven foreligger, rummer den en Række Bestemmelser, som vi ikke er helt tilfredse med, og som vi derfor naturligvis vil søge at faa ændret i Landstinget.

Dernæst skal jeg gøre nogle Bemærkninger om de enkelte Ændringsforslag.

Det første er stillet til § 16, Tilregnelighedsparagraffen, og tilsigter at gøre det klart, at ikke Straf, men Sikkerhedsforanstaltninger skal anvendes overalt, hvor man staar overfor en seksuelt abnorm, men i øvrigt psykisk normal Person, der har begaaet en Forbrydelse, der er Udslag af den seksuelle Abnormitet, selv om det ikke netop er en Sædelighedsforbrydelse. Man kender jo f. Eks. Tilfælde, hvor visse seksuelt abnorme Personer finder Tilfredsstillelse ved Ildspaaesættelse, en ganske ejendommeligt Kombination.

Ændringsforslag Nr. 2 tilsigter at give en Regel for det Tilfælde, at en saadan Person, som jeg nylig omtalte, dels har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, der er Udslag af hans Abnormitet, og dels i en anden, der ikke er det, og dèr bestemmes det saa, at Retten i saadanne Tilfælde, hvor den anden Forbrydelse kun er af underordnet Betydning, kan lade Straffen bortfalde, saaledes at der altsaa kun bliver Tale om Internering. Naar der her i Modsætning til den Ordning, der etableres ved Ændringsforslagene Nr. 23 og 24, er givet Adgang til en Kombination af Internering — altsaa en Foranstaltning paa ubestemt Tid — og en Fængselsstraf, saa er den Begrundelse, som efter min Opfattelse er den rigtige, den, at der ikke for Internering er fastsat noget Mindstemaal, og man derfor kunde tænke sig, at den internerede, hvis han blev underkastet en Operation f. Eks., blev løsladt efter ganske kort Tids Forløb, og dette vilde kunne føles stødende, naar han foruden den Forbrydelse, der er Udslag af hans Abnormitet, ogsaa har gjort sig skyldig i en anden Forbrydelse af forholdsvist mere betydende Karakter. Man kunde saa sige: Ja, men hvorfor saa ikke klare sig med at give ham en Fængselstraf alene, altsaa vælg